

Nr 412.

Av herr **Wistrand**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ändringar i regeringsformen och riksdagsordningen, m. m.*

I propositionen nr 244 föreslås bl. a., att antalet ledamöter i de ständiga utskotten från varje kammare skall ökas från sammanlagt 72 till 85. Ökningen skulle åstadkommas genom att statsutskottets medlemsantal höjes från 24 till 30, jordbruksutskottets från 16 till 20 och genom att ett tredje lagutskott på 16 medlemmar inrättas.

Det främsta skälet till detta förslag är önskemålet att bereda andra kammarens ledamöter ökad utskottssysselsättning. Några vägande argument för att en sådan utbyggnad av utskottsväsendet är påkallad för att underlätta utskottens arbete synas mig däremot inte ha framförts. Det synes uppenbart, att den föreslagna utbyggnaden av utskottsväsendet icke kan leda till annat resultat än att onödigtvis tynga riksdagens arbete. Ett mindre utskott har större möjligheter att arbeta effektivt än ett större utskott. Av denna anledning synes mig den föreslagna utvidgningen av statsutskottet och jordbruksutskottet icke vara önskvärd.

Över huvud taget synes mig det resonemang, som ligger bakom propositionens förslag beträffande ökning av medlemsantalet i de ständiga utskotten, vara ohållbart. Utskottens uppgift är att tjänstgöra som beredningsorgan åt riksdagen. Deras sammansättning bör därför rimligen göras sådan, att de bli skickade att på bästa sätt fylla denna uppgift. I jämförelse med denna uppgift måste önskemålet att bereda utskottssysselsättning åt största möjliga antal riksdagsledamöter bli av helt underordnad betydelse. Det hör också ihåggkommas, att varje utökning av antalet utskottsmedlemmar från andra kammaren kommer att med ökad skärpa i första kammaren aktualisera ett sysselsättningsproblem rakt motsatt det, som för närvarande gör sig gällande i andra kammaren.

Jag kan i detta sammanhang icke underlåta att ge uttryck åt den uppfattningen, att önskemålet att bereda största möjliga antal riksdagsledamöter full utskottssysselsättning icke är befogat. Det synes mig naturligt, att nyvalda riksdagsmän under sina första år i riksdagen icke engageras i de ständiga utskottens arbetskrävande och tidsödande arbete utan i stället få tillfälle att så fullständigt som möjligt sätta sig in i allt det material,

som riksdagen har att arbeta med. Därmed kunna de vinna en både riksdagspolitisk och allmänpolitisk bildning, som bör lända både dem själva och deras fortsatta arbete inom riksdagen till stor nytta.

Jag hemställer alltså,

att riksdagen måtte avslå propositionen nr 244 i de delar som syfta till en utbyggnad av de ständiga utskotten.

Stockholm den 29 maj 1948.

Karl Wistrand.
